

Adenoamele paratiroidiene la adulți și adolescenți. Evaluare clinică și strategie chirurgicală în 18 cazuri

Mihai Radu Diaconescu¹, Ioan Costea¹, Mihai Glod¹, Radu Terinte¹, Smaranda Diaconescu²

¹IVth Surgical Department; ²Vth Pediatric Department

Grigore T Popa University of Medicine and Pharmacy Iași, Romania

Rezumat

Introducere: Studiul nostru subliniază raritatea cazurilor de adenoame para-tiroidiene (AP) publicate în literatura medicală autohtonă, expresia clinică diferită în care predomină formele "istorice" ale bolii ca și dificultățile și întârzierile de diagnostic confirmând totodată chirurgia ca standardul de aur al tratamentului.

Pacienți și metodă: Sunt analizate retrospectiv demografia, datele clinice, de laborator și cele imagistice, procedurile chirurgicale și constatările anatomo-patologice ca și rezultatele obținute în 18 cazuri documentate de AP tratate chirurgical.

Rezultate: Raportul m/f al cazurilor a fost de 1/5 iar vârsta acestora a variat între 16-58 (medie 46). Litiata urinară (n=9) și leziunile osoase (n=6) au fost cele mai întâlnite manifestări menționate. Acestora li s-au adăugat tulburări psihiatrice și neuromusculare, cele digestive (pancreatita și ulcerul peptic), hipertensiune arterială ca și prezența unui nodul palpabil. Diagnosticul a fost confirmat prin dozările calciului și fosforului seric, fosfatazei alcaline și PTH, ecografia și scintigrafia cu tehneciu 99m. Au fost practicate 18 adenomectomii din care 16 după explorarea cervicală bilaterală și două prin abord minim invaziv. În 9 situații s-a recurs la exereze tiroidiene concomitente pentru leziuni asociate sau în scop tactic. Examenul microscopic a confirmat diagnosticul de AP cu celule principale și oxifile, într-un caz fiind identificat un adenom "atipic". Într-o altă observație, la 3 ani după exereza unui AP benign, s-a constatat o recidivă clinică ipsilaterală care s-a dovedit a fi un carcinom (leziune nouă sau eroare a diagnosticului inițial?). Evoluția clinică și bioumorală post-operatorie imediată și la distanță a fost favorabilă în toate cazurile cu excepția cazului de carcinom care a decedat după 14 luni de la reintervenție.

Concluzii: În pofida rarității și dificultăților de diagnostic a cazurilor de AP, practicienii trebuie să fie conștienți de posibilitatea existenței acestor leziuni în vederea unui tratament cât mai precoce și adecvat în care chirurgia reprezintă standardul de aur.

Cuvinte cheie: adenom paratiroidian, chirurgia, standard de aur